

Четиридесетъ и осмий сонетъ.

Многоучений Господинъ Малорусовъ.

De omni re scibili
et quibusdam aliis!

Многоучений тозъ дъртлякъ, туй словоядно харо
Стои въ Библиотеката си по недѣля цѣла . . .
На гробенъ вечъ ковчегъ смарди, но пакъ се труди... Старо
Но мощно... Бодъръ духъ се крий въ тѣзъ кожа пожълтѣла...

Почивка, сънь за него сж нѣща излишни . . . Нема
Покой за който служи на божественното знанье . . .
Да, Малорусовъ ще чете свѣтовната поема
Очитѣ си догдѣ склопи въ послѣдне издиханье . . .

. . . . И знайте ли какъвъ въпросъ важнѣйший изучава
Тозъ тайновѣдецъ бѣлокосъ? Старай се да издири
Дали въ старовѣковната Египетска Държава

Свѣщенникътъ е длъженъ билъ съ кавалъ да знай да свери!
. . . . О, ще ми се, кат' гледамъ тѣзъ лже—мѣдрина надута,
Прѣдъ нѣкой шопъ да паднѣ — и да му цалуна скута!

